

LBRIS

We know

books

Editura Neuma
Strada Carpați nr. 28
Dej, județul Cluj

Editor: Andrea H. Hedeș

DTP: Gelu Iordache

Ilustrații:
după lucrări ale autorului

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

RADI, CODRUȚ

Printre semne : poezie / Codruț Radi. -

Dej : Neuma, 2025

ISBN 978-630-6592-96-8

821.135.1

Codruț **RADI**

PRINTRE SEMNE

POEZIE

Editura
NEUMA
2025

Cuprins

Răsărit	5
Miazăzi	6
Apus	7
Miazănoapte	8
Revelație-n zori	9
Ecou existențial	10
Împăcarea dimineții	11
Pe urmele tale	12
Ochii închiși	13
Între timp	14
Ocolitoare	15
Hotarul divinului	16
Transcrierea gândurilor	18
Evadând durerii	19
Fără întors	20
Mai bătrân	21
La împărțitul timpului	22
Restul tăcerii	23
Tot eu	25
Amintiri în balans	26
Crezul uitat	28

Calea muzei	29
Regăsiri printre arte	30
Limita formelor	32
Spirale descendente	33
De veghe	34
Aperiodice	35
Iluzia distanței	36
Premoniție	37
Împotriva semnelor	38
O altă cale	39
Geometrie poetică	40
Dilema sensului	41
Închipuiri	42
Grup statuar	43
În afara ochilor	44
Păcatul irevocabil	45
Pe urme-n van	46
Între hăuri	47
Încotrourele luminii	48
Reziliență	49
Falsul orbitei	50
Neîmpăcare	51
Răgazurile creației	52
De unul singur	53
Începutul negării	54
Aproape zeu	55

Transmutări	56	Ritual fără voce	84
Metamorfoză	57	Vremelnicie	85
Treptele mântuirii	59	La întâmplare	86
Decalaje impuse	60	Din trecut	87
Portret inert	61	Alte ecouri	88
Alternanțe	62	Nechibzuință	89
Chemarea hazardului	63	Frica de înălțime	90
Revolta muzelor	64	Tot solitar	91
Poezia din frânturi	65	Festinul muzelor	92
Preludiu ratat	66	Lumina fără scăpare	93
Vid existențial	67	Întoarcerea la balans	94
Destin la vedere	68	Rarefiere	96
Îndepărtare	69	Orizonturi închise	97
În loc de aripi	70	Gustul culorilor	98
Fără perspectivă	71	Demers pentru umbre	99
Hotarul renașterii	72	Jertfă asumată	100
De prisos	73	Ultima cupă	101
Apercepții	74	Preaplinul uitării	102
Neobișnuit cu realul	75	Orb printre cărți	103
Simultaneități	76	Fundăturile timpului	104
Alchimie	77	Însotitoare	105
Firescul sfârșitului	79	Mirajul tăcerii	106
În derivă	80	Diagonala creației	108
Ocrotitor	81	Fără înduplecare	110
Învrednicire	82	Refuz legitim	112
Obsesii răzlețe	83		

Recurs la tăcere	113
Zădărnicie	115
Introvertire	116
Dimpotriva lumii	118
Soroc de lumină	119
Echinox	120
Dincoace de zei	121
Printre aparențe	122
Ritual la întâmplare	123
Redundanțe	124
Aparenta mântuire	125
Contrațicere	126
Epilog asimptotic	127
De același autor	129

Răsărit

Toate liniile pline
ale orizontului
coboară
pentru restul zilei
la distanțe egale de cer,
jumătatea ascunsă
a ochiului s-a trezit
să prevestească lumina
altui vis început
dimineața,
împrăștie mugurii
de rouă
pe chipul fără odihnă
la hotarul timpului
întors în sine
unde-și află eliberarea
prin singura poartă
deschisă luminii
înainte să cadă
peste noi.

Miazăzi

Cerul a ajuns
cel mai de sus popas
solitar
al privirii
care îi ține pe ceilalți
departe
arși de lumina comună
printre ramuri
uscate și ele
sub ani,
vine vremea cenușii
ce va curge
de-acum înainte
peste gând
prin strâmtoarea
ochiului de foc
fără lacrimi
călăuzind spre capăt
trupul
amânat așteptării
pentru o altă
secundă
ce s-ar fi spart
la lumină.

Apus

În oglinda pământului
întoarsă
după soare
redevenim umbre,
n-am știut niciodată
că chipul ascuns
altui trup
nu se poate odihni
între palme
de lut,
ochii îi rămân deschiși
prăbușiți
într-un gol
ce se desprinde
oricărei forme
din mijloc,
spărtura privirii
nu mai doare pe nimeni
dintre noi
cei acceptați laolaltă
sfârșitului zilei.

Miazănoapte

Suprapuneri de stele
se mai văd
doar în vis
strecurate între lumi
ce nu-și găsesc
începutul
printre atâtea iluzii
de porți,
cioburi respinse formelor
la desfacerea lunii
dintre faldurile tivite
sub cer
se agață-ntr-un nor
suspendat
între viața de-acum
și restul de după noi
visătorii nocturni
risipind fiecăruia-n parte
înțelesul furtunii
dinăuntru noapții
neastâmpăr pornit
dintr-o stea în cădere
fără semne
de întoarcere.

Revelație-n zori

Astăzi
albastrul nu a mai fost
doar culoarea
luminii,
a acoperit
dintr-o pală
zăpada și munții
chiar
amintirea mării,

un albastru
atât de curat
aproape divin
n-a mai fost
niciodată
împărțit cu oamenii,

cerul ne-a spălat
sufletele
ca mântuire
a lui și a noastră
ocolind timpului
găurile negre,

astăzi
chiar și ochii
sunt toți la fel
de albaștri.

Ecou existențial

Mă ridic
de pe marginea
tot mai tocită
a vieții
cu ochii spre cer,
îmi închipui trecutul
încă neuitat
aplecându-se
înăuntrul singurului sine
recunoscut
în oglinda gândului
ce n-a ținut cont
de întuneric,

Niciodată
n-am fost iertat
pe deplin
înainte să cred
că tot eu
sunt celălalt,
ecoul întors ca un vis
fără culoare și glas
de la porțile
cerului
refuzat să privesc
în prăpastia rămasă
sub mine.

Împăcarea dimineții

Singura luptă
pe care
nu o câștigi niciodată
este cea cu sinele,
începe la ora zero
când indiferent
dacă dormi sau visezi
gândul refuză odihna
ducând timpul
mai departe
prin tine
spre capăt,

Ochii nu recunosc
culorile nopții
ascunse
în oricare colț
de lumină
și se-nchid repetând
prinăuntru
amestecul lor
în formele minții,
până când
vor curge din nou
lacrimi curate
printre pleoapele
dimineții.

Pe urmele tale

Se întâmplă doar o dată
să te întâlnești cu tine
cel adevărat
înfruntând singurătatea,
începi de atunci
să fii robul pe viață
al iluziei trăirii
printre ceilalți,

Jocurile copilăriei
se sfârșesc
lăsând loc
celor narcisiste
căutării eului rătăcit
într-o oglindă
învârtită după soare
să nu fie loc
și de umbre,

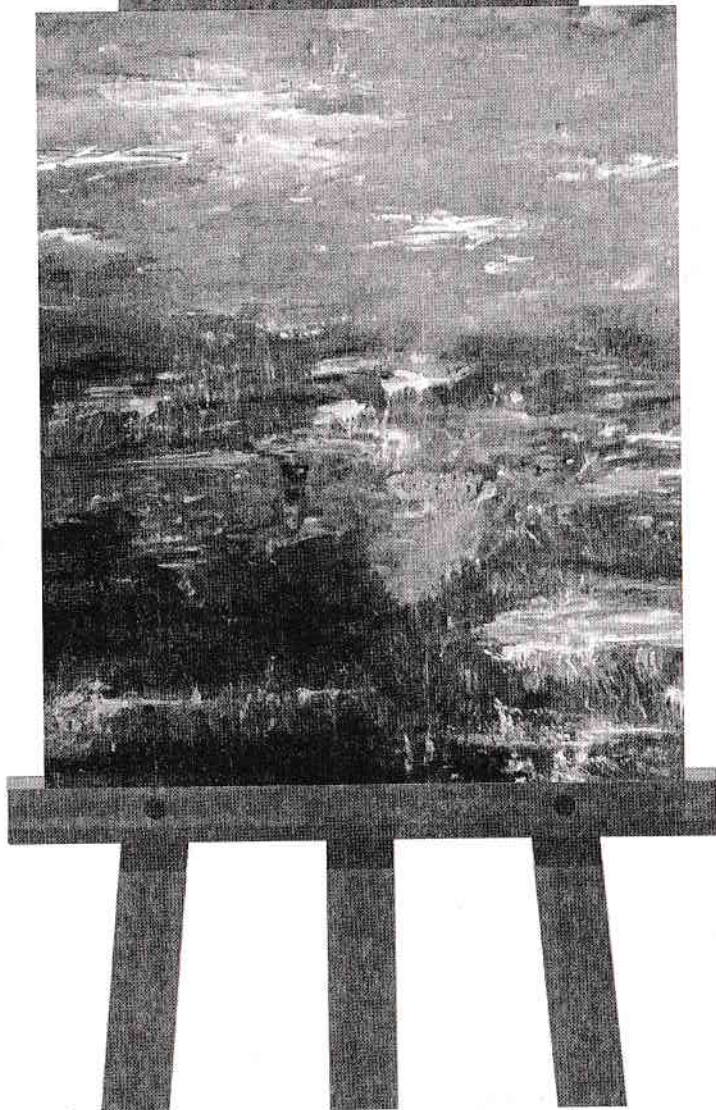
Te vei regăsi
prea târziu
pentru vremurile
care vor fi fost
deja înghițite
de lumina
dinăuntru
chipului tău.

Ochii închiși

Prin cotloanele
irișilor noștri
aproape decolorați,
ai celor câțiva văzători
de noapte
la nesfârșit,
e același întuneric
oricât arde ochiul
dinăuntru
cu frica zidurilor
dintre umbre
care
într-un anume vis
se vor surpa laolaltă,
când focul va ajunge
prea târziu
la țărnul pleoapelor.

Între timp

Uneori mă opresc
la granița poeziei
cu gândurile rămase
fără cuvinte,
cu sufletul îndoit
de poverile adunate
prin ochii răsuciți
pe toate fețele
formelor recunoscute,
ale pământului
depus împotriva
voinței cerești
între vieți,
ale viselor șterse
de culori
în fiecare noapte
fără întoarcerea
luminii
care a uitat întretimp
de mine.

Ocolitoare

Gândul îmi aduce
amintirile
de tot mai departe,
într-unele mă recunosc
sunt eu
înainte de a fi
altele nu seamănă
cu nimeni,

Bat clopotele
neînțelegerii
la poarta aproape
închisă
între viața dinăuntru
și moartea
de-afară,

Uneori vântul
o trânteste
în răstimpul
unui vis
care se repetă
fără împlinire
adăugat doar
la rând
amintirilor.

Hotarul divinului

La întâlnirea
cu umbrele
din beciul amintirilor
am șters timpul
dintre noi
cu un buchet
de gânduri
proaspete,

Numai eu
am simțit teama
recunoașterii
fiecăruia
cu alt chip
în tablouri
devenite icoane,

Poate ar trebui
să mă închin lor
ori să le sparg
cu privirea
de piatră
dinăuntrul ochilor
fără culoare,

Apoi
să le recompun
formele
ca și cum
n-au avut niciodată,
prin îngăduința
zeilor
care așteaptă
ofrande.